

Sygn. akt I CNP 83/10

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi "Z. J." Sp. z o.o. w upadłości w W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu
Rejonowego z dnia 3 lutego 2010 r.,
wydanego w sprawie z wniosku Banku Gospodarstwa Krajowego w W.
przy uczestnictwie "Z. J." Spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej
w W.
w przedmiocie dokonania z urzędu zmian na liście wierzycieli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 stycznia 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Z dniem 25 września 2010 r. wskutek wejścia w życie ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 155, poz. 1037) zmienił się stan prawny co do dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Według art. 424¹ k.p.c. w nowym brzmieniu, można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem jedynie prawomocnego wyroku kończącego postępowanie w sprawie. Co to orzeczeń wydawanych w trybie nieprocesowym, to zgodnie z art. 519² k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje jedynie od postanowień co do istoty sprawy.

Jeżeli chodzi o inne prawomocne orzeczenia – na które skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem nie przysługuje – odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie takiego orzeczenia można, w myśl art. 424^{1b} k.p.c., domagać się bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy.

W wymienionej wyżej ustawie nowelizującej Kodeks postępowania cywilnego brak przepisu nakazującego stosowanie dotychczasowych przepisów do skarg wniesionych przed zmianą stanu prawnego. W związku z takim sposobem dokonania nowelizacji przyjąć należy, że skarga „Z. J.” Sp. z o. o. w upadłości z siedzibą w W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 3 lutego 2010 r., w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie sędziego komisarza o dokonaniu z urzędu zmian na liście wierzytelności, stała się niedopuszczalna. Tym samym, stosownie do art. 424⁸ §1 k.p.c., skarga ta jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu (tak właśnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21 października 2010 r., I CNP 19/10, niepubl.).